

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Hegymegi-Barakonyi Zoltán ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Papp Gábor ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. január 13. napján meghozott, 24.P.25.345/2008/14. számú ítélete ellen az alperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az elsőfokú bíróság által megállapított helyreigazító közleményben elrendelt helyreigazítás második kitétele helyett az alábbiak közlésre kötelezi az alperest:

„Azt a valós tény, hogy a ...országi cégnél és a felperes neve-nél is sor került beszélgetések rögzítésére, abban a hamis színben tüntettük fel, hogy a két alkalmazott eljárás hasonló egymáshoz.”

Az utolsó helyreigazító rendelkezés helyett pedig az alábbiak közlésére kötelezi az alperest:

„Valótlanul híreszteltük, hogy nem a beszélgetésben résztvevő ... és ... az egyetlenek, akiknek a magánbeszélgetését lehallgatták.”

Ezt meghaladóan annak közlésére is kötelezi az alperest, hogy:

„Valótlanul híreszteltük, hogy a 2007. novemberi pályázat sikerének feltétele volt az, hogy a munkavállalók adatait illegális úton szerezzék be.”

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A peres felek a másodfokú költségeiket maguk viselik.

A le nem rótt fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illetékből a felperes és az alperes által szerkesztett honlapot működtető (cím) 27.000-27.000 (huszonhétezer-huszonhétezer) forintot köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében az alperes által szerkesztett ... internetes honlapon ...-én közzétett és több részében módosult változatban is megjelent „...” című cikk egyes kitételei miatt igényelt sajtó-helyreigazítást az alperestől, valótlan tényállításokra, híresztelésekre, illetve valós tények hamis színben feltüntetésére hivatkozással.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta, mert álláspontja szerint a valóságot közölte. Hangsúlyozta, hogy a kereset szerinti való tények közlésére a felperes által igényelt terjedelemben egyébként sem lenne köteles, mert ez egy újabb újságcikk megírását igényelné.

Az elsőfokú bíróság a keresetet részben alaposnak találta és kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett ... internetes honlapon az „...” című cikkel azonos helyen és betűszedéssel az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül tegye közzé az alábbi közleményt.

„Helyreigazítás: Honlapunk ...-i - egymást követően több részben módosult változatban megjelent - „...” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a felperes neve illegálisan rögzítette a cikk tárgyát képező ügyfélszolgálati hangfelvételt. A valóság ezzel szemben az, hogy a kimenő hívást a hívó az ügyfélszolgálati vonalról kezdeményezte, amelynek rögzítése automatikusan történik. Valótlanul állítottuk, hogy a cikkben megnevezett ...országi céghez hasonló eljárást alkalmazott a felperes neve Valótlanul állítottuk, hogy a kimenő hívás rögzítésére nincs törvényes lehetőség. A valóság ezzel szemben az, hogy a call centerek kimenő hívásainak rögzítése jogszerű. Valótlanul híreszteltük, hogy a beszélgetésben résztvevő ... és ... feltételezik, nem ők az egyetlenek, akiknek beszélgetéseit lehallgatták.” Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az alperes kiadóját kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 17.500 forint + áfa perköltséget, valamint az állam javára külön felhívásra 21.000 forint kereseti illetéket.

Az ítélet indokolásában hivatkozott a Ptk. 79. § (1) bekezdésére, a Pp. 342. § (1) bekezdésére, 343. § (3) bekezdésére és a 345. § (2) bekezdésére, utalva a 164. § (1) bekezdésére.

A per tárgyát képező cikk címében jelzett illegális rögzítéssel, illetve a későbbi azon közléssel kapcsolatosan, amely szerint a munkatársak közötti beszélgetésről a

hangfelvétel anélkül készült, hogy arról akár a hívó, akár a hívott fél tudott volna és engedélyezte volna, az elsőfokú bíróság a felperesi előadással egyezően tényként állapította meg, hogy a felperesnél rendszeresített ügyfélszolgálati ún. call center rendszert üzemeltető kft. ügyvezetőjének, ...nak és alkalmazottjának, ...nak a 2007. május 31-i, a rendszeren keresztül folytatott 43,5 perces telefonbeszélgetését a rendszermenedzser - mint extrém hosszúságú telefonbeszélgetést - kiszűrte. Megállapította azt is, hogy nem volt írásbeli nyoma annak, hogy a felperes tájékoztatást adott volna a call centerbe bekapcsolt telefonkészülékek munkahelyen belüli elhelyezkedéséről, a működés automatikusságáról és a magánbeszélgetésre használható készülékek hollétéről.

A bizonyítékok mérlegelése során azonban olyan következtetésre jutott, hogy a beszélgetés nem illegálisan, hanem a call center rendszer sajátossága miatt automatikusan került rögzítése, ezért megalapozottnak tartotta az e körben előterjesztett helyreigazítási kérelmet (1. pont), és kötelezte az alperest a helyreigazító közlemény közzétételére.

A cikkben sérelmezett, a ...ban lezajlott és a perbeli események közötti párhuzamra tett megállapítás körében (3. pont) az elsőfokú bíróság a ...országi botrány egyes eseményeit taglaló cikkek áttanulmányozása után megállapította, hogy a ...országi ...nál zajló történések hátterében nem az ügyfélszolgálati vonalon bonyolított beszélgetések automatikus rögzítése állt, ezen kívül a rögzítés céljaként a beszélgetések lehallgatására utaló törekvés a felperes esetében nem volt tetten érhető. A lényeges körülmények közötti eltérés miatt a két eljárás nem tekinthető sem azonosnak, sem hasonlóknak, ezért az elsőfokú bíróság a helyreigazító közlemény közzétételére e körben is kötelezte az alperest.

Helyt adott a keresetnek abban a kérdésben is (5. pont), miszerint valótlanul közölte az alperes, hogy a kimenő hívás rögzítésére egyáltalán nem volt törvényes lehetőség. ... felperesi adatvédelmi felelős ...-i leveléből ilyen következtetés nem volt levonható. Mivel a ...-i telefonbeszélgetés az ügyfélszolgálati vonalon zajlott, annak rögzítése nem volt jogszerűtlen, ezért az alperest emiatt is helyreigazításra kötelezte a valóság feltüntetésével, miszerint a call centerek kimenő hívásainak rögzítése jogszerű volt.

Egyetértett azzal a felperesi állásponttal is, hogy az alperes valótlanul híresztelte, miszerint ... és ... feltételezik, nem ők az egyetlenek, akiknek a beszélgetését lehallgatták. Az alperes ugyanis ennek ellenkezőjét nem bizonyította (6. pont). Miután az elsőfokú bíróság megítélése szerint a valótlan tényállításon alapuló valótlan tényállítást kifejező értékítélet, bírálat, következtetés esetén is helye van helyreigazításnak, ebben a részben is helyt adott a felperesi keresetnek.

A felperes helyreigazítást kért a cikknek a ... Bíróság Gazdasági Kollégiuma előtt folyó ... számú perben előadott további érvelésekre vonatkozó közléseivel összefüggésben is.

Ennek keretében kérte annak megállapítását is, miszerint valótlán az a tényállítás, hogy a perbeli felvétel üzleti titkokat érint, amelyeket a felperes később felhasznált üzleti partnerei ellen (4. pont). Ezzel szemben az a valóság, hogy a felvétel nem tartalmazott üzleti titkot, és a felvételt nem használta fel. Üzleti titkokhoz nem is juthatott hozzá, valamint a felvételt át is adta ... cégének (5. pont). Tisztességtelen piaci magatartást (munkaerő-csábítást) sem valósított meg (7-8. pontok).

Sérelmezte a felperes azt a közlést is, hogy a 2007. november 7-i pályázat elnyerésének feltételét képezte a szóban forgó munkavállalók adatainak illegális beszerzése (9. pont).

Az elsőfokú bíróság ez utóbbi sérelmekkel kapcsolatban a PK 14. számú állásfoglalás II. pontjára figyelemmel olyan álláspontra helyezkedett, hogy a cikknek ez a része egy másik bírósági eljárásban történekről tudósított, mégpedig a valóságnak megfelelően, ezért ez a kereseti kérelem nem megalapozott. Ettől függetlenül utalt arra is, hogy az említett sérelmek a ... Bíróság Gazdasági Kollégiuma előtti eljárásban elbírálásra váró tényállási elemek, amelyek megítélése a hatáskör elvonás tilalma folytán sem képezhetik sajtó-helyreigazítási per tárgyát.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezést, míg a felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

Az alperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte.

Fenntartotta azt a jogi álláspontját, miszerint a cikk részben véleményt fogalmazott meg, részben pedig okiratokkal és tanúvallomásokkal igazolta a cikknek a felperes által sérelmezett részeit.

Változatlanul állította, hogy a felperes nem rendelkezett a telefonbeszélgetések rögzítéséhez szükséges engedéllyel és jogi felhatalmazással, ezek hiányában pedig a telefonbeszélgetések rögzítése jogszerűen nem valósítható meg. Utalt ... és ... tanúvallomásának vonatkozó részeire és az állampolgári jogok országgyűlési biztosának állásfoglalására. Álláspontja szerint tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság a rögzítéssel kapcsolatos ... számú felperesi belső szabályzatra, mivel az 2007. május 31-éig nem létezett, és a felperes a munkavállalókat nem tájékoztatta a beszélgetések automatikus rögzítésről, a perbeli telefonbeszélgetés két érintettje sem tudott arról, hogy beszélgetésüket rögzítik. Az Avtv. 3. § (1) bekezdésére és a 2. § (6) bekezdésére utalással állította azt, hogy a telefonbeszélgetés érintettek tudta és hozzájárulása nélküli rögzítése súlyosan törvénysértő volt. A call center működésének sajátossága miatti automatikus rögzítésre való hivatkozás sem fogadható el, mert a beszélgetés rögzítésére csak nagyon szigorú konjunktív rendelkezések betartása esetén van törvényes lehetőség.

Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget azoknak a bizonyítékoknak sem, amelyek azt támasztják alá, hogy a ...országi céghez hasonló eljárást alkalmazott a felperes. E vonatkozásban utalt a becsatolt okiratokra, lapértésülésekre annak kiemelésével, hogy egyébként is egyértelmű véleménynyilvánítás történt az újságíró részéről, amely miatt sajtó-helyreigazításnak nincs helye. A kimenő hívások rögzítését illetően ismételten utalt a felperes adatvédelmi biztosának állásfoglalásában írtakra.

A telefonbeszélgetésben résztvevő tanúk vallomása alapján arra mutatott rá, hogy a két személynek a 6. pontbeli sérelemre vonatkozó feltételezése szintén olyan véleménynyilvánításként értékelhető, amely sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehet. A tanúk a ...-jén kelt levelükben arról írtak, hogy nem zárják ki azt, hogy több telefonbeszélgetést is illegálisan rögzített a felperes.

A felperes csatlakozó fellebbezésében a kereseti kérelmeit elutasító ítéleti rendelkezések megváltoztatásával a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte, az üzleti titoksértés, annak felhasználása, a rögzített felvétel átadása, az ahhoz történő hozzájutás lehetősége (4. és 8. pont), a tisztességtelen piaci magatartás (7. pont) és a 2007. novemberi pályázati feltétel (9. pont) vonatkozásában.

Kérte továbbá az ítélet részbeni megváltoztatását azoknak a kereseti kérelmeknek a tekintetében is, amelyeknél az elsőfokú bíróság eltért a kereset szóhasználatától, illetve amelyeknél a kereset szerinti való tényeket az ítélet nem tartalmazza teljes körűen, illetve, ahol a való tények tekintetében az ítélet rendelkező része más megfogalmazást használ. Így a telefonbeszélgetés illegális rögzítése (1. pont), a hívó és a hívott fél tudattartalmának kérdése, a hívó és a hívott fél engedélyének hiánya (2. pont), a **német** és a magyar cég eljárásának eltérése (3. pont), a kimenő hívás rögzítésének jogszerűsége (5. pont), valamint ... és ... feltételezése (6. pont) ügyében.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróságnak az egyes helyreigazító rendelkezéseket a kereseti kérelmek szószerinti megszövegezéséhez híven kellett volna megfogalmaznia. Ennek érdekében szó szerint megismételte a helyreigazítási kérelem egészét, részletezve, hogy az ítélet rendelkező részéből mely kifejezések maradtak ki.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság eljárási jogi jogszabálysértéseket valósított meg. Így nem megfelelően vette figyelembe a sajtó-helyreigazítás bizonyítási teherre irányadó különleges szabályait, és a Pp. bizonyítás korlátozottságára vonatkozó 345. § (2) bekezdését sem. Kifejtette, hogy az alperes nemcsak az első tárgyalást megelőzően nem adott elő részletes ellenkérelmet, ez az első tárgyaláson sem történt meg, és később is késedelmeskedett a bizonyítékok szolgáltatásával.

Külön sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ügyhöz kapcsolódó gazdasági perrel összefüggésben adekvát bírósági tudósításra hivatkozott. Ezzel szemben állította, hogy a tudósítás nem volt a valóságnak megfelelő, és e vonatkozásban is megismételte az elsőfokú eljárásban megtett részletes tényelőadásait.

Nem tartotta megalapozottnak az elsőfokú bíróságnak a „hatáskör elvonás”-ra vonatkozó érvelését sem.

Ténybeli tévedésnek tekintette, hogy a felperes 2007. elején mondta fel a szerződést a call centert üzemeltető kft-vel, mert a felmondásra az év végén került sor, és ténylegesen a szerződés csak 2008-ben szűnt meg.

Hangsúlyozta, hogy a felperesi adatvédelmi felelős elektronikus leveléből is kitűnően a hangrögzítés egy másik esetben volt jogellenes.

Fellebbezési ellenkérelmében a felperes a csatlakozó fellebbezéssel nem érintett ítéleti rendelkezések helybenhagyását indítványozta.

Az alperes fellebbezése nem alapos, a felperes csatlakozó fellebbezése kisebb részben megalapozott volt.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg és arra alapítottnak túlnyomórészt helyes jogi következtetésekre jutott.

Az alperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a következőkre mutat rá.

Az alperes fellebbezése érintette az 1. számmal jelölt kereseti kérelmet, vagyis, hogy a felperes a cikk tárgyát képező ügyfélszolgálati hangfelvétel illegálisan rögzítette. Ezen közlés megítélésakor a másodfokú bíróság abból indult ki, hogy a perbeli telefonbeszélgetés rögzítésekor, vagyis 2007. május 31-én is, hatályban volt a 2006. január 1-jén hatályba lépett felperesi ügyfélkapcsolati hangrögzítések kezeléséről szóló ... számú belső utasítás. Ez az utasítás rendelkezést tartalmazott azzal kapcsolatban, hogy az ügyfélkapcsolati rendszeren keresztül folytatott telefonbeszélgetések automatikusan rögzítésre kerülnek. A rendszer úgy működött, hogy az ügyfél által kezdeményezett telefonbeszélgetés elején egy gépi hang tájékoztatást adott a beszélgetés rögzítéséről.

Az utasítás hatályossága mellett figyelembe kell venni, hogy a rendszer működésével kapcsolatos oktatás a működtetéssel megbízott kft feladata volt, melynek ügyvezetője a perbeli telefonbeszélgetés egyik érintettje, ... volt. Ennek következtében az utasítás vonatkozott ...ra, és éppen az ő feladata volt az, hogy az általa alkalmazott személyeket - és így alkalmazottját, ...t is - a call center rendszer működéséről kioktassa.

A másodfokú bíróság nem fogadta el azt az alperesi álláspontot, hogy az utasítás kizárólag a bejövő, tehát az ügyféltől eredő hívásokra vonatkozik, és ...nak és ...nak is csak erről volt tudomása. A tanúként meghallgatott ..., de különösen ... tanúvallomása alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy az épületben voltak olyan telefonok, amelyeken az alkalmazottak magánbeszélgetést folytathattak, amely beszélgetéseket nem rögzítették. A telefonhívást kezdeményező ... is tudott arról, hogy a folyosón lévő telefonkészülék is ilyen volt, és azt is előadta, hogy a napi tevékenysége megkezdésénél nem csak jelenléti ívet kellett aláírni, hanem a

telefonba kódszámmal be is kellett jelentkeznie és azt is tudta, hogy létezik egy bizonyos figyelőrendszer, amelyen keresztül a rendszermenedzser folyamatosan követheti, hogy a munkavállalók mennyi ideig telefonálnak és ezt az időtartamot külön is jelölik. A rendszermenedzser is ... által vezetett cég alkalmazottja volt a perbeli időszakban. (5. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal, 6. sorszámú jegyzőkönyv 3. és 4. oldal)

Mindezekből a körülményekből helytállóan vont le olyan következtetést az elsőfokú bíróság, hogy a két érintett személynek tudnia kellett a telefonrögzítés rendszeréről, és ha nem tudtak, arra a Ptk. 4. § (4) bekezdése alapján, mint a felperessel polgári jogi jogviszonyban álló ... Kft dolgozói alappal nem hivatkozhatnak.

Nem volt alkalmas az alperesi álláspont alátámasztására az a hivatkozás, hogy a telefonbeszélgetés érintettjei a beszélgetés rögzítéséről való tudomásszerzést követően azonnal az ombudsmanhoz fordultak. A periratokból megállapíthatóan ... a beszélgetés rögzítéséről egy héten belül tudomást szerzett, de a megindult vizsgálat számára nem kedvező eredménye miatt csak lényegesen később, 2008. májusában tette meg az első jogi lépéseket, fordult ügyvédhez, tehát a jogvédelmi igény azonnali igénybevitelére vonatkozó előadás nem felelt meg a valóságnak.

Nem volt megalapozott az állampolgári jogok országgyűlési biztosának levelére történt hivatkozás sem. A 2008. június 9-én kelt adatvédelmi biztosi jogi vélemény, illetve állásfoglalás (3/A/4. sorszámú irat) nem a teljes valóságot tükröző információ birtokában született. Az állásfoglalást kérők ugyanis az adatvédelmi biztost úgy tájékoztatták, hogy nem tudtak arról, hogy a beszélgetésüket rögzítik, emiatt az ombudsman levelében írtak az adott rögzítés jogellenességének alátámasztására nem voltak alkalmasak.

Eredménytelen volt az alperesi fellebbezés a felperesnél történő telefonbeszélgetés rögzítésének a ... anyacég módszerével való összehasonlítás tekintetében is (a kereset szerinti 3. számú sérelem). Az alperesnek az az álláspontja, hogy egy összehasonlítás eredményeként a „hasonlóság” kifejezés valóban véleményt fogalmaz meg, ez azonban nem elegendő a helyreigazítási kötelezettség alóli kimentésre, ugyanis véleménynyilvánítás esetén is elrendelhető a helyreigazítás, ha a véleménynyilvánítás nyilvánvalóan valótlan tényeken alapul.

Az alperes által becsatolt cikkek alapján a sérelmezett cikkbeli kifejezés - „hasonlóság” - nem volt kikövetkeztethető. Az alperes ebben az esetben azzal a való ténnyel, hogy a ...országi és a magyarországi cégen belül is sor került telefonbeszélgetés rögzítésére, olyan hamis látszatot keltett, mintha azonos eljárásról lenne szó, holott a ...országi lehallgatási botrány nem a call center rendszerén belüli ügyfélszolgálati beszélgetések rögzítése miatt keletkezett, hanem amiatt, hogy ott vezető beosztású személyek, meghatározott indokon alapuló beszélgetéseit hallgatták le megfigyelési céllal.

A Fővárosi Ítéltáblának ezzel a kereseti kérelemmel kapcsolatban az ítélet rendelkező részét pontosítania kellett, ugyanis nem valótlan tényállítás, hanem valós tények hamis színben való feltünttetése történt. A hamis látszat

megállapításának nem volt akadálya, mert a kereseti kérelemhez kötöttség (Pp. 215. §) e vonatkozásban nem érvényesül, ezen kívül a felperes erre vonatkozóan is terjesztett elő igényt másodlagosan.

Nem vezetett eredményre az alperesi fellebbezés a keresetlevél szerinti 6. sérelem esetében sem, amelyben az elsőfokú bíróság az alperest helyreigazításra kötelezte, oly módon, hogy „valótlanul híreszteltük, hogy a beszélgetésben résztvevő ... és ... feltételezik, nem ők az egyetlenek, akiknek beszélgetéseit lehallgatták”.

Az ítélet rendelkező részének ez a megfogalmazása tartalmában nem tükrözi a kereseti kérelmet, de a tényleges helyzetet sem. A felperes ugyanis abban a vonatkozásban igényelt helyreigazítást, hogy az a valótlan állítás, miszerint mások telefonbeszélgetéseit is lehallgatták, és nem amiatt, hogy ... és ... mit feltételeznek. A Fővárosi Ítéltábla e vonatkozásban a rendelkező részt a felperesi kereseti kérelemhez igazodóan megváltoztatta, azzal, hogy az értelmezhetőség érdekében arra is utalás történt, hogy „magánbeszélgetés”-ről van szó.

A másodfokú bíróság tekintettel volt e körben arra is, hogy az alperes ezen állításának valóságtartalmát elfogadható módon nem támasztotta alá.

Összességében megállapítható volt, hogy a megfogalmazásbeli pontosítás szükségességétől függetlenül az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre.

A felperes csatlakozó fellebbezését a Fővárosi Ítéltábla az alábbiak szerint bírálta el.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a felperes azon eljárési kifogásával, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása során megsértette a Pp. 345. § (2) bekezdésében foglaltakat.

A sajtó-helyreigazításra vonatkozó speciális szabályok körébe tartozóan a Pp. 345. § (2) bekezdése a bizonyításra vonatkozóan szigorúbb rendelkezéseket tartalmaz, azonban ez nem zárja ki azt, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárásban bizonyítás elrendelésének - az első tárgyalás kivételével - nem lenne jogszabályi alapja.

A Pp. 345. § (2) bekezdése ún. lex imperfecta, vagyis megsértéséhez a törvény szankciót nem fűz, így ebből következően az a tény, hogy az elsőfokú bíróság az első tárgyaláson tett alperesi nyilatkozatot mérlegelve a rendelkezésre nem álló bizonyítékok előterjesztésére lehetőséget adott, mert úgy ítélte meg, hogy a bizonyítás eredményessége valószínűsíthető, nem tekinthető olyan eljárásjogi szabálysértésnek, amely az érdemi felülbírálatot akadályozta volna, illetve a bizonyítékok figyelmen kívül hagyása sem lehet indokolt amiatt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítás megengedését kellő módon nem indokolta.

A Fővárosi Ítéltábla csak megjegyzi, hogy a perbeli esetben a sajtó-helyreigazítási perek gyakorlatához viszonyítottan nagy terjedelmű bizonyítás felvételére került sor, azonban nem lehetett eltekinteni attól a tényről sem, hogy az ügy jellege, a kereseti kérelmek terjedelme miatt a bizonyítás perbeli módon való lefolytatása nem volt teljesen indokolatlan.

A felperes támadta az elsőfokú bíróság ítéletének a PK 14. számú állásfoglalás II. pontjára alapított azt az okfejtését, amely szerint a perbeli cikk ún. második fele bírósági eljárásról szóló hű tájékoztatás volt, ezért az üzleti titoksértés megvalósulása, az ahhoz való hozzájutás lehetősége, annak felhasználása, a tisztességtelen piaci magatartás úgy is, mint munkaerő csábítás (kereset szerint 4., 7. és 8. pontban írt sérelmek) nem képezhetik helyreigazítás tárgyát.

A Fővárosi Ítéltábla e vonatkozásban az elsőfokú bíróság és az alperes álláspontjával értett egyet, figyelemmel arra a bírói gyakorlatra is, amely a tudósítást nem szűkíti le a büntetőeljárásra vagy a polgári per tárgyalására, hanem kiterjesztően értelmezve azt az eljárás részét képező iratok teljes tartalmára vetíti. Mindkét fél helytállóan hangsúlyozta, hogy a tájékoztatásnak meg kell felelnie a tényeknek, tehát a tájékoztatással szembeni követelmény annak tartalmi valósághoz való hűsége.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a cikknek az a része, amely az alvállalkozók által a felperessel szemben indított gazdasági perre vonatkozik ezeknek a kritériumoknak eleget tesz, hűen tájékoztat annak a pernek a felperesei és a jelen per felperese, mint alperes jogi álláspontjáról.

A 4., 7. és 8. pontban megjelölt sérelmet illetően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában foglaltakkal ellentétben elsősorban azt hangsúlyozza ki, hogy a tisztességtelen piaci magatartás, valamint a perbeli igényben ezzel szorosan összefüggő módon jelzett üzleti titok olyan más jogterületre tartozó kérdés, amelynek elbírálására a sajtó-helyreigazítási perben nincs lehetőség a sajtó-helyreigazításra vonatkozó speciális anyagi és eljárásjogi szabályozásból eredően. Emiatt nem a gazdasági perrel kapcsolatos hatáskör elvonásáról van szó, hanem arról, hogy a sajtó-helyreigazítás iránti per bíróságának nem feladata a más jogterületre tartozó jogvita megítélése, ezért a gazdasági perben történt hivatkozások tekintetében nem foglalhatott állást.

A Fővárosi Ítéltábla arra is rámutat, hogy az üzleti titokra vonatkozóan ... több olyan tényt jelölt meg (8. sorszámú jegyzőkönyv), ami üzleti titoknak minősül, így az erről szóló, valamint a gazdasági per tárgyát is képező lehallgatásról való tájékoztatás nem alapozhatja meg az alperes helyreigazítási kötelezettségét.

Megalapozatlanul sérelmezte a felperes csatlakozó fellebbezésében, hogy azokat a kereseti kérelmeket tekintve, amelyekben az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, eltérő szóhasználattal élt, illetőleg nem közölte a való tényeket.

Ebben a kérdésben a Fővárosi Ítéltábla is hivatkozik a PK 15. számú állásfoglalás I. pontjára, amely szerint, ha a bíróság a keresetnek helyt ad, határozatában - a kérelem és az ellenkérelem korlátai között - belátása szerint állapítja meg a helyreigazítás szövegét.

Az elsőfokú bíróság ítélete ennek a követelménynek eleget tett, amikor az indokolatlanul hosszú és ismétléseket tartalmazó felperesi helyreigazító közlemény helyett összefoglalta a helyreigazítás lényegét és ennek megfelelő megfogalmazással kötelezte az alperest a közzétételre, annak tartalmával a Fővárosi Ítéltábla egyetértett.

Az ugyan pontosan nem szerepel a helyreigazítás szövegében, hogy az érintettek tudtak-e a beszélgetésük rögzítéséről, de azzal, hogy az elsőfokú bíróság valótlan közlésnek minősítette az illegális rögzítésről szóló közlést, illetve azt, hogy a rögzítésre nincs törvényes lehetőség, tartalmilag a telefonbeszélgetés résztvevőinek a rögzítéssel kapcsolatos ismeretük vonatkozásában is állást foglalt, mint ahogy erre az ítélet indokolásából következtetni lehet.

A PK 15. számú állásfoglalás alapján a bíróság mérlegelheti azt is, hogy a valótlan állításokkal szemben szükséges-e a való tények feltüntetése. Mivel a való tények rögzítése általában akkor indokolt, ha a valótlan közlés értelmezéséhez elengedhetetlen és megfelelő információ áll rendelkezésre a való tényekre vonatkozóan nem követett el jogsértést az elsőfokú bíróság, amikor a valóságra utaló megfogalmazást mellőzte. Az eltérő szövegbeli rendelkezést illetően valóban hiányos az elsőfokú bíróság indokolása, azonban ez az érdemi döntés helyességét nem befolyásolta.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság keresetet elutasító rendelkezéseit a felperesi csatlakozó fellebbezés tükrében vizsgálva úgy ítélte meg, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a 2007. novemberi pályázatról közöltek vonatkozásában nem adott helyt a felperes keresetének. A PK 14. számú állásfoglalás értelmében a kifogásolt sajtóközlemény valóságtartalmát a sajtószerv köteles bizonyítani. Az alperes által csatolt és a pályázat mellékletét képező kitöltetlen nyomtatványok nem voltak alkalmasak annak alátámasztására, hogy a 2007. novemberi pályázat sikerének feltétele volt az, hogy a munkavállalók adatait illegálisan szerezzék be. A közlés valóságtartalmának bizonyítása hiányában azt valótlanoknak kellett tekinteni, amely következtében ebben a körben is indokolt volt a helyreigazítás elrendelése.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla a perköltség viseléséről a Pp. 239. §-a alapján irányadó 81. § (1) bekezdése szerint határozott. Ennek megfelelően a 36.000 forint fellebbezési és 18.000 forint csatlakozó fellebbezési illeték viselésére a felperest és az alperes által szerkesztett lap kiadóját egyenlő arányban kötelezte a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján, míg az ezt meghaladó költségről úgy rendelkezett, hogy azt a felek maguk kötelesek viselni.

Budapest, 2010. szeptember 2.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő